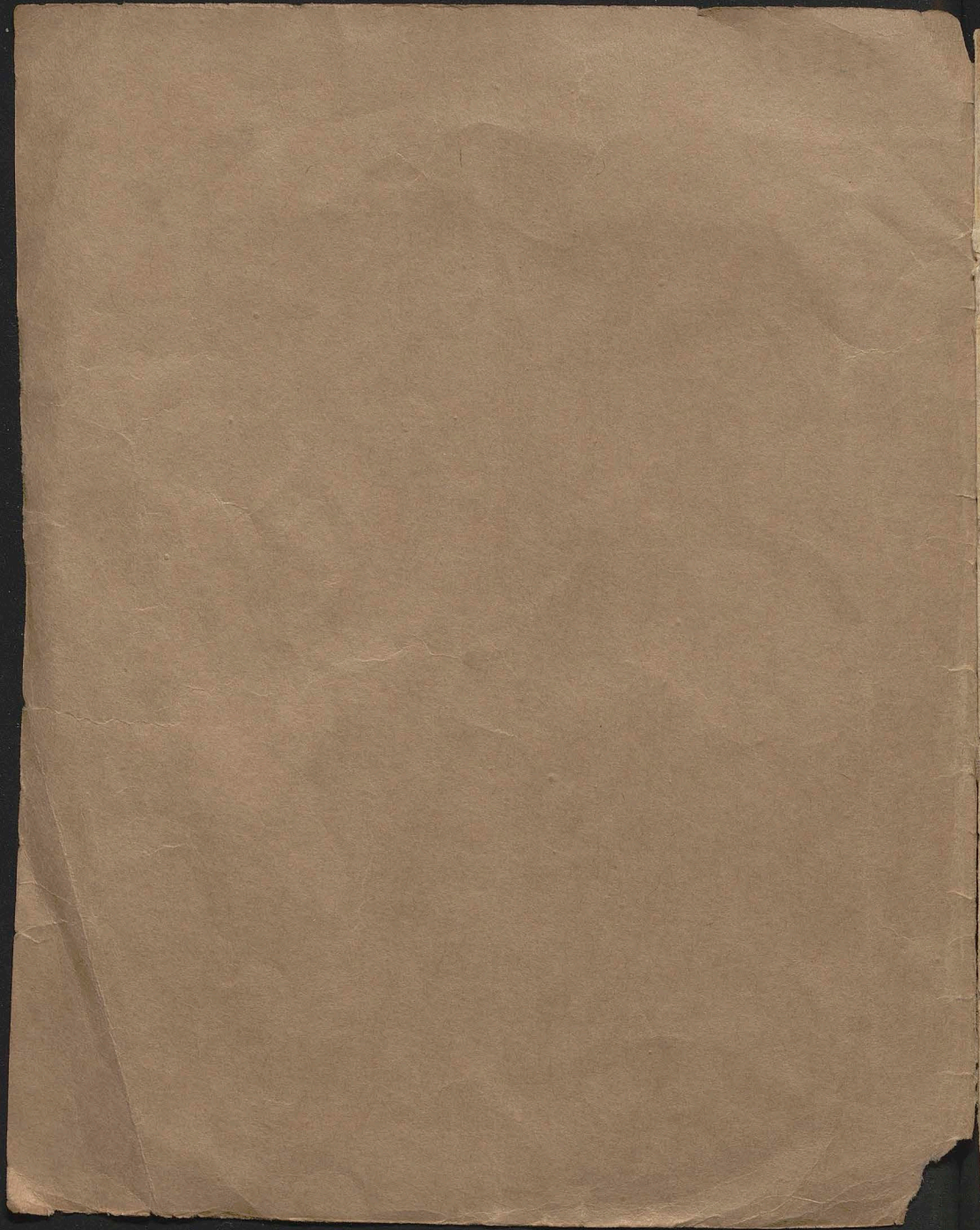

32673

Kat. Komp.

Mag. St. Dr.

I. C E Z A R
W E G Y P C I E
T R A G E D I A

POD ZASZCZYTEM WIELKICH IMION
J. O. X. J. M. STANISŁAWA
Hrabi na Wiśniczu, y na Łancucie
LUBOMIRSKIEGO

Y J. O. JZABELLI
Na Łubnicach, Miedzyrzeczu Grzymalowie y Tokstym Xieźniczki

CZARTORYSKIEY

Strażników Wielkich Koronnych
Małżonkow

W E D N I W E S E L N E

Od Jch Mciow Panow Konwiktorow
Collegii Nobilium Varfaviensis Soc. JESU

W Y P R A W I O N A

R O K U 1753. Czerwca.

Do J. O. Xiążąt Jch Mćiow.

Cezar równie mądrością iak meństwem mławiony
Otwiera Kleopatrze drogę do Korony.

Ten dzielnością celował waleczne Rzymiany,

Ta gasiła urodą srogą Egypciany.

Obojga wielkie dzieła, y wielkie przymioty

Wizerunkiem są waszey zacne Państwo cnoty.

Zdobi cię STANISŁAWIE, Cezara odwaga,

W Tobie zaś IZABELLO piękność y powaga

Kleopatry kroluie. Zkąd słusznie ozdoby

Ta praca dla się szuka od waszey Osoby.

326 83 T

BIBLIOTHECA
UNIV. G. G. G.

HISTO-

H I S T O R Y A.

GDy Ptolomeusz Krol Egiptu z Siostrą swą Kleopatrą, spolne z nim prawo do Krolestwa mającą kłócił się o Koronę, zdarzyło się, że Pompeiusz po przegranej z Cezarem potyczce Farsalkiey, uciekł się do niego, jako dawnego swego przyjaciela. Lecz Ptolomeusz więcej swoy pożytek, niż prawa przyjaźni ważąc, kazał zabić zdradliwie Pompeiusza, y głową jego uciętą chciał się Cezarowi przyśkużyć. Ale się zawiodł na swych zamyślach. Urażony albowiem tym postępkim Cezar, kazał, aby y Ptolomeusz, y Kleopatra rozpusciwszy swe woyska przed jego się sądem jako Konsula Rzymskiego rozprawili o Tron Egiptu. Uczyniła wnet zadość, woli Cezara Kleopatra, ale Ptolomeusz obietnicami Cezara uwodząc tak niespodzianie nati bezbronnego uderzył, iż wpływ przez morze do swey floty Rzymkiey musiał swe życie ratować. Nadgrodził to Cezar Ptolomeuszowi, gdy dobywszy szturmem Alexandryi, Ptolomeuszowi Koronę odebrał, a Siostrę jego Kleopatrę na Tronie Egiptu posadził.

Do tey Historyi Poetyka przydaie Sexta małego Syna Pompeiusza zabitego, y Androstenę w tymże wieku Syna Achilli, zaboycy Pompeiusza. Tych dwoyga dzieci serca wielka przyjaźń wiązała, ale gdy Achillá zabił zdradliwie Oyca Sextowi, Sextus lubo wiedział że Androsten nienależał cale do występku Oyca swego, przecież usiłuię swą miłość ku Androstenowi nienawiścią pokryć: Lecz serce przywykłe do Androstenę utaić swego affektu Sextowi nie dopuszcza.

Scena

Niedaleko od murów Alexandryi.

O S O B Y

<i>Juliusz Cezar</i>	Konsul Rzymski.	(stena.
<i>Sextus Pompeiusz</i>	Syn zabitego Pompeiusza przyjaciel Andro-	
<i>Ptolomeusz</i>	Król młody Egiptu.	
<i>Achilla</i>	Pierwszy Minister Ptolomeusza.	
<i>Androsten</i>	Syn Achilli przyjaciel Sexta.	
<i>Dioskor</i>	Posel Kleopatry do Cezara.	
<i>Eufránor</i>	Hetman Cezara.	
<i>Seprimiusz</i>	Przyjaciel Achilli.	

C Z Ę S C

CZĘSC PIERWSZA.

- Scena I.* Cezar, Dioskor.
Scena II. Cezar, Ptolomeusz. Achilla. Sextus w kaydanach.
Scena III. Ptolomeusz. Achilla.
Scena IV. Androsten. Achilla.

CZĘSC WTORA.

- Scena I.* Sextus. Androsten.
Scena II. Cezar. Dioskor.
Scena III. Cezar. Dioskor. Androsten.
Scena IV. Sextus. Y ciż sami.
Scena V. Achilla. Sextus. Androsten.
Scena VI. Ptolomeusz. Achilla. Androsten.

CZĘSC TRZECIA.

- Scena I.* Cezar. Eufnanor.
Scena II. Cezar. Septimiusz. Androsten.
Scena III. Ptolomeusz. Y ciż sami.
Scena IV. Sextus. Androsten.
Scena V. Dioskor. Sextus. Androsten.

CZĘSC CZWARTA.

- Scena I.* Cezar. Dioskor.
Scena II. Sextus. Cezar. Dioskor.
Scena III. Sextus. Androsten.
Scena IV. Androsten. Eufnanor.
Scena V. Ptolomeusz. Eufnanor.

CZĘSC PIĄTA.

- Scena I.* Sextus. Achilla.
Scena II. Cezar. Achilla. Androsten. Sextus.
Scena III. Septimiusz. Y ciż sami.
Scena IV. Ciż sami.
Scena V. Dioskor. Y ciż sami.
Scena VI. Eufnanor. Ptolomeusz w kaydanach. Y ciż sami.

*W tychże dniach ciż Ichmość wyprawia Komedia Fran-
cuska pod tytułem*

LES INCOMMODITES DE LA GRANDEUR.

32550
A. M. D. G. B. V. M. H.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0025417

